

ΧΑΡΙΣ ΑΛΕΞΙΟΥ

Ο Νίνο Ρότα προτιμούσε πάντα τις απλές μελωδίες που έβγαιναν από την καρδιά του και είχαν τη «μυρωδιά» της ιταλικής γης. Ποτέ δεν προσπάθησε να εξευρωπαϊστεί τη μουσική του ή –πιο συγκεκριμένα– να της δώσει έναν αγγλοσαξονικό αέρα, ακόμα και όταν του ζητήθηκε να γράψει για μεγάλες χολιγουντιανές παραγωγές. Όπως συνέβαινε με το Μάνο Χατζιδάκι και την Ελλάδα, έτσι και για το Ρότα η Ιταλία ήταν πάνω απ’ όλα και τον ενέπνεε σε όλες του τις δημιουργίες.

Οι μελωδίες αλλά και τα τραγούδια του, λοιπόν, δε ζητούν μόνο μια μεγάλη φωνή που θα εκφράσει κάθε λεπτό «χρωματισμό» τους. Δε θέλουν μόνο τη δεξιοτεχνία αλλά και το συναίσθημα. Θέλουν ψυχή! Και είναι αναμφισβήτητο ότι η Χάρις Αλεξίου, στη σκηνή, βάζει σε κάθε τραγούδι που ερμηνεύει κάτι από τον εαυτό της: εκφραστικότητα και αμεσότητα, συγκίνηση αλλά και πείσμα, θηλυκότητα αλλά και μαγκιά.

Από την άλλη, η σχέση της με την ιταλική μουσική και τον ιταλικό πολιτισμό γενικότερα είναι διαρκής και δυνατή. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Μάνος Χατζιδάκις ήταν εκείνος που τη «μύησε» στη μουσική του Νίνο Ρότα και της «δίδαξε» το σωστό τρόπο ερμηνείας των τραγουδιών του. Δεν είναι τυχαίο και ότι από τις παραστάσεις στο Σείριο, το 1987, αλλά και από το άλμπουμ «Η Χάρις Αλεξίου σε απρόβλεπτα τραγούδια» – παραγωγός του οποίου ήταν ο ίδιος ο Μάνος Χατζιδάκις–, το “Canto per me” (όπως είναι γνωστό στους περισσότερους Έλληνες το “Canzone Arrabbiata” από την ταινία «Μια ιστορία έρωτος και αναρχίας» της Λίνα Βερτμίλερ) ήταν εκείνο που ξεχώρισε.

Ένα χρόνο αργότερα, το 1988, η Χάρις Αλεξίου εμφανίστηκε σε συναυλίες μαζί με τον εμβληματικό Ιταλό τροβαδούρο Πάολο Κόντε. Καρπός της συνεργασίας τους ήταν τα τραγούδια: «Λάμπει» (“Dal loggione”) και «Χρόνια» (“Anni”) σε στίχους της Λίνας Νικολακοπούλου, καθώς και τα “Parigi” και “Midnight’s knock out” που τραγούδησε στα ιταλικά (συμπεριλήφθηκαν στο δίσκο “Paolo Conte live”). Λίγα χρόνια μετά, το 1992 και το 1994, ο Μάουρο Μπολονίνι, ο «σκηνοθέτης των γυναικών», ένας από τους σημαντικότερους εκπροσώπους του ιταλικού σινεμά, ήρθε στην Αθήνα για να σκηνοθετήσει τις συναυλίες της Ελληνίδας ερμηνεύτριας στο Αττικόν και το Ηρώδειο.

Πρόσφατα, μόλις τον περασμένο Μάιο, η Ιταλία επιφύλασσε μια μεγάλη τιμητική διάκριση για την Χάρι Αλεξίου: Στη Φλωρεντία τής απονεμήθηκε το βραβείο “Una vita per la musica – Giglio d’Oro” από το

Fondazione “Premio Galileo 2000”, το οποίο εδώ και 14 χρόνια βραβεύει εξέχουσες προσωπικότητες της Ευρώπης από την πολιτική, την οικονομία, τις επιστήμες και τις τέχνες για τη δράση και την προσφορά τους στο χώρο που υπηρετούν.

«Ο Νίνο σκηνοθετεί μουσικά» έλεγε ο Φεντερίκο Φελίνι για το συνεργάτη και φίλο του. Και μέσα από την ερμηνεία της, στη σκηνή του «Ελληνικού Κόσμου», η Χάρις Αλεξίου θα δώσει νέα «κίνηση» και «σκηνοθεσία» στις αξεπέραστες μουσικές του.